

Parbhat Talkies and others v. State of Punjab and others
(M. M. Punchhi, J.)

(13) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿ ਦਲਜੀਤ ਕੌਰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਕਵਾਂ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ। ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹਿੱਤ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦਲਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਗੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਲਜੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਪੈਰ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਸਫਲ ਧਿਰ ਸਨ।

(14) ਅਜਿਹੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਹਾਲਾਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਤੀਜੇ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਐਮ.ਐਮ ਪੁੰਛੀ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਚੌਧਰੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਪਰਭਤ ਟਾਕੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6101

25 ਜੁਲਾਈ 1988

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। 1950 - ਕਲਾ. 14— ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XVI)- ਐੱਸ. 1A— ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ—ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨੋਰੰਜਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਊਟੀਆਂ— ਸਿਨੇਮਾ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਵਰਗੀਕਰਨ— ਅਜਿਹਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਭਾਵੇਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿੱਚ

ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਖਰਚਣ ਲਈ ਭਰਿਆ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਪਲੇਅਰ, ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਪਲੇਅਰ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪਾਂ, ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਰੀਪਲੇਅ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ

ਬਿਨਾਂ, ਵੱਖਰੀ ਐਂਟਰ ਟੈਨਮੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ , ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋ.

(ਪੈਰਾ ੬)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

- (a) ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ / ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (b) ਅਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (c) ਅਨੁਸੂਚੀ P. 2 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਨਾਲ ਵੀਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (d) ਮੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਵਿੰਦਰ ਸੇਠ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਐਸ.ਐਸ.ਸਰੋਂ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)।

(1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਉਪ ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਦੇ ਸੀਮਲਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ-ਸਿਨੇਮਾ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਿਨੇਮਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1955 (ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ 'ਐਕਟ' ਲਈ) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1986 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P1।

(2) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ

'ਮਨੋਰੰਜਨ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(d) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਖੇਡ, ਖੇਡ ਜਾਂ ਦੌੜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ 125 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਿਊਟੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੰਪਾਦਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਨੇਮਾ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸਿਨੇਮਾ ਸ਼ੋਅ ਲਈ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਡਿਊਟੀ ਚਾਰਜ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਸੀਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਮਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਵੀਸੀਆਰ, ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਆਦਿ ਗੈਜੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਮ. ਡੀਪ ਸਨੈਕ ਬਾਰ ਸੋਨੀਪਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਵੀਸੀਆਰ ਅਤੇ ਟੀਵੀ ਸੈੱਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮੇਸ਼ਨ ਪਿਕਚਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 'ਐਂਟਰ ਟੈਨਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ

Parbhat Talkies and others v. State of Punjab and others
(M. M. Punchhi, J.)

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕਰਨ ਯੋਗ 'ਮਨੋਰੰਜਨ' ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੈਂਸਰਜ਼ ਗੀਤਾ ਇੰਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, (2)।

(4) ਵੀ.ਸੀ.ਆਰ. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਆਮਦ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਹੈ:

“(1-ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਦਾਖਲਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਦਰ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ: -

- (a) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ; ਅਤੇ
- (b) ਧਾਰਾ (a) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ; ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਦੇ ਰੀਪਲੇਅ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੀਡੀਓ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਦੁਆਰਾ

(1) ਏਆਈਆਰ 1984 ਪੀ.ਬੀ. & Hry. 377.

(2) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 1098

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਪਲੇਅਰ, ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਪਲੇਅਰ ਜਾਂ ਵੀਡੀਓ ਰਿਕਾਰਡ ਪਲੇਅਰ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਅਤੇ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਡਿਊਟੀ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।”

(5) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਨੇਮਾ ਸ਼ੋਅਜ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(-A) ਪ੍ਰਤੀ ਸਟਰਿੱਪਾਂ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ।

(6) ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਰਗੜ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 'ਮਨੋਰੰਜਨ' ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਵੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿਚ ਇਕਵਚਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਖੇਡ, ਖੇਡ ਜਾਂ ਦੌੜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਖੇਡ, ਖੇਡ ਅਤੇ ਖੇਡ, ਖੇਡ ਅਤੇ ਦੌੜ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੇ. ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ. ਇਕਵਚਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਵਚਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ, ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਅਪੈਰਾਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਖਰਚਣ ਲਈ ਭਰਿਆ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਪਲੇਅਰ, ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਪਲੇਅਰ

ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪਾਂ, ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਰੀਪਲੇਅ ਨੂੰ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੱਖਰੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ, ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਮ. ਡੀਪ ਸਨੈਕ ਬਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਵੇਂ 'ਸਿਨੇਮਾਘਰ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। .

(8) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ